

F. t. l. om vandforsyning.

Da udvalgets forslag til forbedrede styringsmuligheder efter ministeriets opfattelse har betydning for lovens administration i hele landet, er disse indarbejdet i lovforslaget som generelle beføjelser for amtsrådene (hovedstadsrådet).

Bestemmelsen om forsyningsområder i indstillingsens § 10.1., findes i det foreliggende lovforslags § 45, stk. 3. Indstillingens § 10.2., om tilbagekaldelse af indvindingstilladelser dækkes af lovforslagets § 32. Indstillingens § 12 om samarbejde mellem vandforsyningsanlæg findes i lovforslagets § 48. Indstillingens § 13 om fastlæggelse og ændring af forsyningsområder findes i lovforslagets §§ 45 og 46. Indstillingens § 14 om udbygning af vandforsyningsanlæg findes i lovforslagets § 47. Indstillingens § 15.1. og 2. om fastsættelse af forbrugerpriser ligger til grund for lovforslagets § 53, stk. 1 og 3, medens indstillingens § 15.3. om tvivlsspørgsmål om priser ved levering fra en kommune til en anden findes i lovforslagets § 46, stk. 3.

IV. Miljøstyrelsens redegørelse for anvendelse og prioritering af vore vandressourcer.

Som nævnt er miljøstyrelsen blevet bedt om at fremkomme med en redegørelse om principper for anvendelsen og prioriteringen af vore vandressourcer. Redegørelsen findes optrykt som *bilag 2* til lovforslaget.

Spørgsmålet om en samlet vandforsyningspolitik er ikke mindst aktualiseret af de senere års tørre somre, den stadige stigning i forbruget af vand til vanding i landbruget, og af den større interesse i befolkningen for anvendelsen af vandforekomsterne til vandforsyning, recipient for spildevand, dambrug, sportsfiskeri og andre rekreative formål.

Udformningen af en samlet vandpolitik forudsætter kendskab til størrelsen af de til rådighed værende vandressourcer og deres fordeling i landet. En samlet opgørelse er ikke foretaget, siden forureningsrådet i juli 1971 udsendte publikationen »Vandressourcer«. Gennem de regler om planlægning, der blev udbygget i den ændrede vandforsyningslov af 1973, blev det bestemt, at vandforsyningsplanlægning i de enkelte amtskommuner skal gennemføres af amtsrådene, i hovedstadsområdet dog af hovedstadsrådet, med bistand af kommunalbestyrelserne. Denne vandforsyningsplanlægning, hvorom der er givet nærmere retningslinier i cirkulære nr. 93 af 17 april 1974 om behandling af vandforsyningsspørgsmål efter den ændrede vandforsyningslovgivning og i miljøstyrelsens vejledning nr. 2/1975 om hydrogeologisk kortlægning,

tilstræber en samlet opgørelse over de til rådighed værende vandressourcer. Opgørelsen af de udnyttelige grundvandsressourcer tænkes foretaget på grundlag af den igangværende hydrogeologiske kortlægning, mens overfladevandsressourcerne kortlægges gennem spildevands- og recipientkvalitetsplanlægning.

Den hydrogeologiske kortlægning er på nuværende tidspunkt kun afsluttet i enkelte afgrænsede områder, men mangler såvel for de fleste amtskommuner som for landet som helhed. Alligevel har den igangværende planlægning givet de enkelte amtskommuner et bedre grundlag for at skønne over det nuværende vandforbrug, de enkelte regioners behov frem til år 2000 samt størrelsen og kvaliteten af de tilstedeværende ressourcer.

Udarbejdelse af amtskommunale indvindingsplaner, indeholdende en nøjagtigere beregning af størrelsen af de til rådighed værende vandressourcer og deres fordeling i landet, vil imidlertid først kunne udføres, når de enkelte amtskommuner har gennemført den hydrogeologiske kortlægning.

I redegørelsen er nogle af problemerne omkring vandindvindingen søgt belyst. Specielt søges sammenhængen mellem vandforsynings-, spildevands- og recipientkvalitetsplanlægningen samt følgevirkningerne af vandindvinding og de tekniske muligheder for at forudsige og afbøde virkningerne af en given vandindvinding belyst, ligesom hele spørgsmålet om grundvandsbeskyttelsen behandles.

I redegørelsens sammenfatning gives forslag til den prioritering, vandressourcens forskellige anvendelsesformål efter miljøstyrelsens opfattelse bør have for på en rimelig måde at tilgodese samtlige interesser. Miljøstyrelsen udtaler bl. a. følgende:

»Selv om det kan skønnes, at det vil være muligt at fremskaffe de i amtskommunernes prognoser anførte vandmængder frem til år 2000, må det påpeges, at samfundets øgede interesse for den samlede brug af vore vandressourcer til vandforsyningsformål, recipient for spildevand, rekreative formål o. lign. medfører, at man må bedømme den del af vandressourcen, der kan indvindes, som mere sparsom, end det hidtil har været antaget. Dette medfører, at en stigende udnyttelse af vandressourcen må ske efter en samlet plan og målsætning.

Indvinding af vand til vanding er et særligt problem, fordi vandingen finder sted på det tidspunkt, hvor vandløbenes vandføring naturligt er mindst. Generelt er indvinding af grundvand at foretrække fremfor indvinding af overfladevand,